

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 7.

Tiende Session.

5te Møde

Lovsdagen den 9de Decbr.]

(Fortsat.)

Fonnesbech (fortsat): Hovedprincippet i den Vandlovgivning, vi nu have, er det, at Byrden ved Vandløbs Drensning og Vedligeholdelse paahviler dem, som nyde godt af Vandløbene; men allerede i det foreliggende Udkast's første Afsnit har dette Princip modtaget en Modification, idet Amtsraadene indskydes som Mellemmænd. Det hedder nemlig, at Amtsraadene kunne overtage Vandløbs Regulering og Vedligeholdelse, saaledes at Udgifterne skulle afholdes af Amtsrepartitionsfonden, mod at disse refunderes af dem, som efter Lovgivningen ere forpligtede til at udføre Drensningen. Jeg troer nu ikke, at denne Udvidelse af Principet i det Omfang, hvori den her er foreslaaet, er ganske heldig, eller at den vil føre til de Resultater, som man dermed har tilstgter. Ifølge de Udkastet ledsagende Motiver har Hensigten dermed nærmest været den at undgaae de Vanskeligheder, som altid vise sig at være forbundne med deels at udfinde, hvilke de Drensningspligtige ere, og deels at bestemme, i hvilket Forhold Byrden skal fordeles imellem dem. Jeg skal visse ikke benægte, at det altid er et meget vanskeligt Arbejde at udfinde samtlige de Paagjældende, og at det er ligesaa vanskeligt at fordele Byrden mellem dem; men jeg skjønner sandelig ikke, at man ved at oversføre denne Pligt paa Amtsraadet, saaledes som her er skeet, undgaaer Vanskeligheden og opnaaer, hvad man tilstgter. Ja, dersom det var blevet derved, at det Hele uden

Bidere blev overført paa Amtsrepartitionsfonden, da var Vanskeligheden ganske vist hævet, men man vilde da komme til at begaae Noget, som jeg vilde ansee for uretsfærdigt; thi man vilde da have forladt det Hovedprincip, hvorpaa den nuværende Vandlovgivning er bygget. Det er nemlig aldeles klart, at enhver Drensning eller Regulering af Vandløb er, efter vor Vandlovgivning og efter vor hele geographiske Bellinghed, en Gjenstand, som maa være af Interesse for en enkelt Deel af Amtets Beboere, og i Erkjendelsen heraf har man da ogsaa indseet, at det ikke lod sig gjøre at vælte Byrden over paa hele Amtet, men at der maatte tillægges Amtsrepartitionsfonden en Godtgjørelse for de Udgifter, som ere nødvendige til Vandløbenes første Drensning og Regulering og deres fremtidige Vedligeholdelse, samt at denne Erstatning maatte udredes af samtlige Drensningspligtige. Men det forekommer mig, at man her ved ikke hæver, men blot gaaer udenom Vanskeligheden; thi Spørgsmaalet er her atter: Hvilke ere de rette Beskommende, og hvorledes skulle Udgifterne fordeles mellem dem, og man har derved kun opnaaet, at man desuden har faaet en Følgesvend med, som er endnu vanskeligere at komme tilrette med; man skal nemlig ikke alene bestemme den Godtgjørelse, som tilkommer Amtsrepartitionsfonden for den egentlige Regulering, men der skal ogsaa, hvad der er meget vanskeligere, tages Bestemmelse om det Bidrag, som aarligt skal ydes for Vedligeholdelsen. Jeg skjønner ialfald ikke rettere, end at det maa blive en Gjenstand, som frembyder fuldkommen saa store Vanskeligheder som dem, man har søgt at undgaae; denne Grund kan jeg altsaa ikke erkjende for at være holdbar.